

ІННОВАЦІЙНО-ІНВЕСТИЦІЙНИЙ ПОТЕНЦІАЛ: ЧИННИКИ ФОРМУВАННЯ ТА ПІДХОДИ ДО ОЦІНЮВАННЯ

*МІЩЕНКО А.А., ЗДОБУВАЧ ПЕРШОГО
(БАКАЛАВРСЬКОГО) РІВНЯ ВИЩОЇ ОСВІТИ
НАЦІОНАЛЬНА АКАДЕМІЯ НАЦІОНАЛЬНОЇ ГВАРДІЇ УКРАЇНИ*

У ринкових умовах конкурентну боротьбу виграють ті суб'єкти господарювання, для яких пріоритетною є інноваційно-інвестиційна діяльність. Ключовим аспектом у такому разі є формування і використання інноваційно-інвестиційного потенціалу. У науковій літературі існує багато трактувань таких понять, як «інвестиційний потенціал», «інноваційний потенціал», «інвестиційно-інноваційний потенціал», «інноваційно-інвестиційний потенціал».

На даний час основними чинниками розвитку економіки є інновації, а інвестиції виступають у ролі коштів, за допомогою яких здійснюють впровадження інновацій у виробничий процес для надання інноваційних послуг та виготовлення інноваційної продукції [1]. Поняття «потенціал» є комплексним і включає ресурси, засоби, джерела, необхідні для функціонування економічної системи країни, а також можливості щодо їх мобілізації та ефективного використання, що в свою чергу зумовлює розвиток цієї системи [2]. Отже, інноваційно-інвестиційний потенціал – це система інвестиційних ресурсів, факторів та умов, що створюють можливості для здійснення інноваційної діяльності з метою забезпечення інноваційно-інвестиційного розвитку підприємства.

Інноваційно-інвестиційний потенціал туристичних підприємств включає дві складові – інноваційний потенціал та інвестиційний потенціал, які формуються під впливом фінансового потенціалу, науково-методичного, матеріально-технічного, трудового, організаційно-управлінського, інформаційного та ін.

Чинники, які впливають на рівень інноваційно-інвестиційного потенціалу підприємств, поділяють на дві групи [3]:

– чинники, які дозволяють реалізувати інноваційно-інвестиційний потенціал (кадрове, організаційне, інформаційне, матеріально-технічне та фінансове забезпечення);

* Науковий керівник – Крамаренко К.М., к.е.н., доцент

– чинники, які формують інноваційно-інвестиційний потенціал підприємства (продукція, яку виготовляє або планує виготовляти підприємство і можливості щодо виробництва інноваційної продукції; стан майна підприємства; ризики інвестиційної діяльності підприємства; державна підтримка інноваційно-інвестиційної діяльності у країні чи регіоні).

Аналіз чинників, які впливають на рівень інноваційно-інвестиційного потенціалу підприємств, проводиться у декілька етапів [3]: 1) виокремлення таких чинників та проведення їх групування; 2) формування системи показників, які б дозволяли здійснювати кількісне оцінювання цих чинників; 3) аналіз динаміки показників, зіставлення їх значень за різними підприємствами, оптимальними значеннями та виявлення відхилень значень і причин цих відхилень; 4) аналіз міри впливу показників на величину рівня інвестиційно-інноваційного потенціалу підприємств та ранжування показників за мірою їх впливу.

Виділяють три основні підходи до оцінки інноваційно-інвестиційного потенціалу підприємства [4]:

1) здійснення такої оцінки на підставі аналізу окремих складових, що визначають такі можливості;

2) оцінка здійснюється на підставі обрахунку певного узагальнюючого (інтегрального) показника, що характеризує інноваційно-інвестиційні можливості підприємства;

3) оцінка на підставі розрахунку раціональних обсягів інвестицій, які доцільно вкласти на даний момент у інновації чи розвиток інновацій.

На державному рівні повинні максимально повно використовуватися всі важелі та стимули активізації інноваційно-інвестиційного процесу, створюватися сприятливі умови для сталого розвитку національних підприємств та збільшення частки їх власних накопичень, провадитися заходи з підвищення зацікавленості підприємств та організацій в активізації інноваційно-інвестиційних процесів та створюватися можливості їх фінансового забезпечення [5].

Отже, інноваційно-інвестиційний потенціал є складним комплексним поняттям. Для його правильного визначення слід враховувати цілу низку чинників внутрішнього і зовнішнього середовища підприємства. Оцінювати інноваційно-інвестиційний потенціал можна за допомогою різних підходів в залежності від кінцевої мети проведення такої оцінки. Для активізації інноваційно-інвестиційного розвитку підприємств, регіонів, економіки країни в

цілому слід вжити ряд заходів на державному рівні щодо стимулювання випуску наукоємної продукції, конкурентоспроможної на світовому ринку, а також щодо захисту національних товаровиробників шляхом обмеження імпорту певних видів товарів.

Література.

1. Дем'янчук М.А. Удосконалення понятійного апарату визначення терміну «інноваційно-інвестиційний потенціал підприємства». *Наукові праці Кіровоградського національного технічного університету. Економічні науки*. 2011. Вип. 20, Ч. I. С. 296 – 301.

2. Крамаренко К.М. Сучасні підходи до формування і використання інвестиційного потенціалу країни. *Науковий вісник Херсонського державного університету. Серія «Економічні науки»*. 2017. Вип.27 (Ч.1). С.59 – 61.

3. Гришко В.А., Колещук О.Я., Лесик Л.І. Оцінювання інвестиційної та інноваційної активності підприємств та аналізування чинників їх інвестиційно-інноваційного потенціалу. *Вісник Національного університету "Львівська політехніка"*. 2011. № 714 : Менеджмент та підприємництво в Україні: етапи становлення і проблеми розвитку. С. 194 – 200.

4. Гудзь О.Є. Ідентифікація та управління інноваційно-інвестиційним потенціалом підприємства. *Науковий вісник Мукачівського державного університету. Серія «Економіка»*. 2015. Вип. 2(1). С. 101 – 106.

5. Задніпрянна Т.С. Управління інноваційно-інвестиційною діяльністю підприємства. *Економічний вісник Донбасу*. 2011. № 1 (23). С. 203 – 205.

ИНВЕСТИЦИОННАЯ ПРИВЛЕКАТЕЛЬНОСТЬ ПРЕДПРИЯТИЙ В РЕСПУБЛИКЕ БЕЛАРУСЬ

Молчан Т.Ю. *, УО БГАТУ

Оценка инвестиционной привлекательности Республики Беларусь является важным этапом инвестиционной деятельности: проанализировав и сопоставив потенциальные доходы и риски, инвестор принимает окончательное решение о направлении инвестиций, способе вложения капитала и размере желаемого вознаграждения.

В настоящее время центральной проблемой белорусской экономики является острая нехватка инвестиционных (финансовых) ресурсов, которые необходимы для модернизации промышленности

* *Научный руководитель – Лопатиук Л.А., к.э.н., доцент*